

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Сороколіт Артем Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) положення:

– статті 2 Закону України „Про встановлення додаткових гарантій щодо захисту прав громадян, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції, та обмеження відповідальності підприємств-виконавців/виробників житлово-комунальних послуг у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси“ від 13 січня 2015 року № 85–VIII (далі – Закон № 85), якою передбачено:

„Встановити мораторій на час, визначений у статті 1 цього Закону, на застосування примусової реалізації житла (житлових будинків, частин житлових будинків, квартир, кімнат у квартирах, кімнат, житлових секцій чи блоків у гуртожитках, інших жилих приміщень) громадян, визначених у статті 1 цього Закону.

Встановити мораторій на час, визначений у статті 1 цього Закону, на нарахування та стягнення пені та інших штрафних санкцій енергопостачальними компаніями у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси підприємствами - виконавцями/виробниками житлово-комунальних послуг, що надають такі послуги у районі проведення антитерористичної операції“;

– пункту 1 частини четвертої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України), відповідно до якого *спрощене позовне провадження призначене для розгляду малозначних справ;*

– пункту 1 частини шостої статті 19 ЦПК України, відповідно до якого *для цілей цього Кодексу малозначними справами є справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;*

– частини першої статті 274 ЦПК України, якою, зокрема, передбачено, що *у порядку спрощеного позовного провадження розглядаються малозначні справи.*

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення статті 2 Закону № 85 суперечать частинам першій, другій статті 8, частинам другій, третій статті 22, статті 48, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України, оскільки порушують конституційні права громадян, які проживають у Донецькій та Луганській областях, а саме право рівності, право на свободу пересування та вільний вибір місця проживання, право на соціальний захист та достатній життєвий рівень. Сороколіт А.П. вважає статтю 2 Закону № 85 неконституційною, оскільки вона не передбачає звільнення вказаних громадян від обов'язку сплачувати за житлово-комунальні послуги, які їм надаються, до завершення антитерористичної операції.

На думку скаржника, оспорювані ним положення статей 19, 274 ЦПК України суперечать вимогам частини другої статті 3, частин першої, другої статті 8, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 55 Конституції України, оскільки порушують його право на доступ до суду, на справедливий судовий розгляд, а також принцип рівності перед законом і судом.